דברות קודש מכ״ק מרן רבינו שליט״א
א לעכטיגן גוט מארגן ב שלח כג סיון תשפו
קול פנים מאירות 845-414-0076

שבח והודאה אויף די גרויסע שמחה און די אחדות ביי די ״פנים מאירות״ אידן

א גוט מארגן! מאנטאג פרשת שלח, כ״ג סיון תשפ״ו. א פרייליכן און א לעכטיגן געבענטשטן גוט מארגן א פרייליכן און א לעכטיגן געבענטשטן טאג! און א פרייליכע, לעכטיגע און געבענטשטע תמיד. ״אודה ה׳ מאוד בפי ובתוך רבים אהללנו״. הייליגער באשעפער, איך האב נישט קיין ווערטער; עס זענען נישטא קיין ווערטער ארויסצוגעבן די שבח והודאה פארן הייליגן באשעפער אויף דעם וואס מיר האבן זוכה געווען צו אזא שיינע שמחה. מער פון דעם דארפן מיר דאנקען און לויבן דעם אייבערשטן אז מיר האבן די זכיה ארויסצוגעבן א הכרת הטוב פאר די אלע ״פנים מאירות״ אידן וואס האבן זיך משתתף געווען ברוב עם הדרת מלך. סיי די נאכט פון די חתונה, סיי דורכאויס שבת זענען געווען פנים מאירות אידן, און סיי נעכטן נאכט ביי די ״פנים מאירות״ שבע ברכות איז געווען א געוואלדיגע השתתפות פון פנים מאירות אידן, הפלא ופלא.

מען האט געזען די השראת השכינה, די אחדות, די אמונה, שלום, בטחון און שמחה, די ווארעמקייט, דאס זינגען אינאיינעם, און די שבח והודאה פארן אייבערשטן. עס גיט אזויפיל חיזוק און אזויפיל ענערגיע צו קענען גיין ווייטער. מיר זענען זיכער אז די אלע פנים מאירות אידן האבן אליין באקומען א געוואלדיגע חיזוק, שטארקייט, נאנטקייט צום אייבערשטן און שמחה, און האבן באקומען כוחות עצומות אנצוגיין ווייטער מיט די ״פנים מאירות״, מיט אמונה, שלום, בטחון און שמחה, מיט א שמחה מתוך שמחה.

דער הייליגער באשעפער זאל העלפן אז אלע אידן זאלן זוכה זיין צו פראווען שמחות מתוך שמחה בשלימות מיט א שמחת הלב. דער אייבערשטער זאל העלפן, מיט שבח והודאה פארן אייבערשטן, מ׳זאל זוכה זיין צו זיווגים הגונים און זרע של קיימא. מ׳זאל האבן געפועלט אלעס גוטס. דער זכות זאל מגין זיין אויף יעדן איינעם מ׳זאל זוכה זיין צו א עת רצון און צו אלע ברכות. אלע ישועות פאר אלע אידן, מ׳זאל זיך קענען משתתף זיין אויף שמחות איינער ביים צווייטן.

עס האט ביי אונז אויך ארויסגעברענגט אזא בענקעניש אז מ׳זאל זיך מער צוזאמקומען, אפילו אויף א קלענערן פארנעם, אויף שבתים יומא דפגרא׳ס, אדער סתם א ראש חודש אדער אנדערע טעג זאל מען זיך צוזאמנעמען. מ׳קען האבן עסקנים אין יעדע שטאט וואס זאלן צוזאמנעמען אפילו א קלענערן עולם, פופציג-זעכציג אידן; מ׳קומט זיך צוזאמען און מ׳פארברענגט מיט דברי תורה, מ׳שמועסט זיך אויס, מ׳שטארקט זיך און מ׳איז זיך מחזק, מ׳זינגט און מ׳עסט סעודות אינאיינעם. הלוואי וואלטן מיר דאס מער געקענט זוכה זיין צו האבן. עס האט געהאט אזוי פיל טעמים, אזא געשמאק און אזא דערהויבנקייט, מיט אזעלכע געגועים צום הייליגן באשעפער. הייליגע לעכטיגע קינדער, איר זאלט זען נאר טוב וחסד, הצלחה און סיעתא דשמיא.

א תורה׳דיג ווארט פונעם בדחן: וויאזוי אברים קענען דאנקען דעם באשעפער

ביי אונז איז אויך געווען א בדחן וואס קומט פון א משפחה פון די ״פנים מאירות״, דאכט זיך מיר זיין נאמען איז ר׳ משה יוסף מארקאוויטש. אויב איך געדענק גוט, האט ער געזאגט א הפלא׳דיג ווארט. ער איז בעצם געווען א תוכן׳דיגער, תורה׳דיגער בדחן, און דער עולם האט זייער הנאה געהאט פון זיין פארצייטישן נוסח; ער האט נישט גערעדט קיין נארישקייטן, נאר אלעס איז געווען פול מיט תוכן און זייער שיין, וואס מיר האבן שטארק הנאה געהאט. ס׳איז באמת געווען א שמחת חתן וכלה, ער האט אונטערגעהאלטן דעם עולם און אריינגעברענגט א שמחה אין דעם גאנצן ציבור הנאספים. ער האט דארט געזאגט א ווארט פאר די ״פנים מאירות״ אידן וואס מיר ווילן דא איבערזאגן, ווייל דאס איז א זייער טרעפליך ווארט וואס איז געווען ממש אין פלאץ.

מ׳זאגט ביי ״נשמת״ און מען רעכנט אויס: ״אילו פינו מלא שירה כים״, ״ולשוננו רנה כהמון גליו, ושפתותינו שבח כמרחבי רקיע, ועינינו מאירות כשמש וכירח, וידינו פרושות כנשרי שמים, ורגלינו קלות כאילות, אין אנו מספיקים להודות לך ה׳ אלקינו ואלקי אבותינו ולברך את שמך״. עס איז נישט מעגליך ארויסצוברענגען דורך אונזערע אברים דעם שבח והודאה וואס מ׳דארף געבן פאר׳ן אייבערשטן פאר די אלע נסים ונפלאות, טובות וברכות, און פאר די אלע גוטע זאכן וואס דער אייבערשטער גיט אונז. אבער שפעטער זאגט מען: ״על כן אברים שפלגת בנו, ורוח ונשמה שנפחת באפינו, ולשון אשר שמת בפינו, הן הן יודו ויברכו וישבחו״ — אז זיי גייען יא דאנקען און לויבן דעם אייבערשטן. עס שווערט זיך דאך א קשיא, מ׳האט דאך יעצט געזאגט אז עס איז נישט מעגליך?

האט ער געזאגט א זייער טרעפליך ווארט: ביי אונז דא אין ״פנים מאירות״ ארבעט מען אויף אמונה, שלום, בטחון און שמחה. די סופי אותיות פון אמונה, שלום, בטחון און שמחה איז ״הן הם״ (אמונה ענדיגט זיך מיט א ה׳, שלום ענדיגט זיך מיט א מ׳, בטחון ענדיגט זיך מיט א נ׳, און שמחה ענדיגט זיך מיט א ה׳). האט ער געזאגט, אז בעצם איז נישטא קיין מעגליכקייט — וויאזוי קענען די אברים פון א מענטש דאנקען און לויבן דעם אייבערשטן? מיר האבן דאך

נישט די כוחות און די מוחות. אבער אז דער הייליגער באשעפער העלפט און מען איז זוכה צו לעבן מיט ״אשב״ש״ – אמונה, שלום, בטחון און שמחה – דאן זענען ״הן הם״ די אברים זענען זוכה אז ״יודו ויברכו וישבחו ויפארו וירוממו ויעריצו ויקדישו וימליכו את שמך מלכנו״.

דאס איז א זייער שיין און טרעפליך ווארט. מיר האבן אים זייער שטארק באדאנקט פאר דעם, און דאס דארף מען חזר׳ן: ״הן הן יודו ויברכו וישבחו״ – דאס קומט דורך אשב״ש: אמונה, שלום, בטחון און שמחה.

פרשת שלח: יעדער איד קען צוקומען צו די העכסטע מדרגות

רבי ייבי זאגט, אין די וואכעדיגע פרשה שטייט: ״איש אחד איש אחד למטה אבותיו תשלחו״. זאגט רבי ייבי, יעדער איד איז ראוי צו זיין א מיוחס שבישראל, יעדער איד איז ראוי צו זיין אן אויסנאמס איד. אין תנא דבי אליהו רבה (פרק כ״ג) שטייט אז יעדער איד דארף זאגן: ״מתי יגיעו מעשי למעשי אבותי״ – ווען וועלן מיינע מעשים צוקומען צו די מעשים פון אונזערע עלטערן.

דער הייליגער רבי ייבי טייטשט עס אזוי: ״איש״ – יעדער מענטש קען זיין א מיוחס שבישראל, אן אויסנאם און אן אויסגעצייכנטער איד. ״למטות אבותיו תשלחו״ – יעדער קען זיין א הויפט פון זיין שבט, און יעדער קען שטיין אויף אזא מדרגה. ״כל״ – יעדער איד, ״נשיא בהם״ – קען זיין א נשיא און צוקומען צו די העכסטע מדרגות. ״וישלח אותם ממדבר פארן על פי ה׳״ – משה רבינו האט באוואפנט כלל ישראל מיט כלי זיין. וועלכע כלי זיין? ״פארן״, טייטשט ער, ״פארן על פי ה׳״ – דורך ארויסברענגען די שיינקייט פון די ״פי ה׳״, דאס מיינט תורה, תפילה, און זיין נאנט צום אייבערשטן. ״כלם אנשים״ – זיי קענען אלע ארויפגיין אויף די העכסטע מדרגה פון זיין א יחיד ומיוחד שבישראל.

איר הערט, הייליגע לעכטיגע קינדער? רבי ייבי זאגט בקדושתו ובטהרתו אז יעדער איד קען זיין א נשיא, יעדער איד קען זיין א דערהויבענער איד. **קיין איין איד זאל זיך נישט ארונטערקוקן, קיין איין איד זאל זיך נישט אוועקמאכן, קיין איין איד זאל זיך נישט צוקלאפן – נישט קיין חילוק ווען, וואס, אדער וואו.** דער אייבערשטער האט דיך ליב, דו האסט ליב דעם אייבערשטן, דו האסט ליב די תורה, און די תורה האט דיך ליב. דו ביסט א שטיק תורה, דו ביסט א שטיק קדושה, דיין נשמה איז הייליג און ריין. מיר האבן זיך אליין ליב. איר ווייסט פארוואס איך האב מיך ליב? ווייל איך בין א נשמה קדושה וטהורה, ווייל איך בין א בן מלך און איך דארף ליב האבן דעהם בן מלך, ווייל איך דין דעם אייבערשטן און איך לעב מיט יראת השם; דערפאר האב איך מיך ליב. נישט ווייל איך עס און איך טרינק, אדער ווייל איך וויל נאכגעבן מיינע תאוות – דאס האב איך נישט ליב. דאס איז נישט מיין אהבה, דאס איז דער חלק וואס איך האב נישט ליב אין מיר. אבער מיין הארעוואניע פון ״ואתם הדבקים בה׳ אלקיכם חיים כולכם היום״, מיין מיה פון מוחל זיין און סולח זיין, ״ואהבת לרעך כמוך״, ״ואהבת את ה׳ אלקיך״ – דאס האב איך ליב אין מיר.

מעשה נורא: די השגחה פרטית מיט א שידוך און א ארבעט

א פרוי האט פארציילט א הפלא׳דיגע מעשה: זי האט געלערנט אין הויך שולע, און זי האט געקענט מאכן האר פאר מיידלעך - זי האט עס זייער גוט געקענט - אבער עס האט איר נישט געגעבן קיין סיפוק אין לעבן. איז זי געגאנגען לערנען א פאך צו ארבעטן אין א געוויסן פלאץ וואו מען קען פארדינען אסאך געלט. עס האט אויך פארלאנגט אסאך חכמה און פארשטאנד, און עס איז געווען דארט א מעגליכקייט צו וואקסן און שטייגן, צו מאכן מער און מער געלט; וואס מער קאפ-ארבעט עס איז דא, אלס מער ברירות האט מען. זי האט טאקע געלערנט דעם פאך און באקומען די תעודה, גרייט אנצונעמען די ארבעט.

אבער דער הייליגער באשעפער האט אזוי צוגעפירט, אז קיינער האט איר נישט געוואלט אויפנעמען אין דעם פאך. עס איז פשוט נישט געווען ווער עס זאל איר נעמען. זי האט זיך געמאלדן דא, זי האט זיך געמאלדן דארט, זי איז געגאנגען זיך טרעפן מיט בעלי בתים, אבער קיינער האט איר נישט גענומען. פארשטייט זיך אז לכתחילה טוט דאס הארץ וויי. שפעטער האט זיך עס אויך אזוי געפירט אז זי איז געווארן עלטער, און זי האט נישט געהאט די ארבעט וואס זי וויל און אויך נישט דעם שידוך וואס זי זוכט. מען ווערט, ווי מען זאגט, אביסל צוקלאפט ביי זיך. מען ווערט פארווייטאגט, חס ושלום, דער אייבערשטער זאל אפהיטן.
״ותצילנו מכל גזירות קשות״ - מען זאגט נאך אז דער אמרי חיים האט געזאגט, אדער נאכגעזאגט פון פריערדיגע צדיקים: ״מכל גזירות קשות״ - ׳קשות׳ איז טייטש ׳קשיות׳. מיר בעטן דעם אייבערשטן ער זאל אונז ראטעווען פון די גזירה פון פרעגן קשיות.

דאס מיידל האט זיך מחזק געווען מיט אמונה און בטחון אינעם הייליגן באשעפער, אז אלעס איז לטובה ולברכה. אבער נו, זיצן אינדערהיים קען מען דאך אויך נישט. האט דער אייבערשטער אזוי געהאלפן, און דאס איז געווען דער רצון השם בהשגחה פרטית, אז זי איז צוריקגעגאנגען צו איר אלטער ארבעט פון מאכן האר פאר מיידלעך פאר שמחות, אדער סתם שניידן האר. דאס איז געווען איר פרנסה, אבער עס איז געווען אן א סיפוק; זי האט עס געטאן בלית ברירה, אבער ווי מען זאגט, מען איז זיך מבטל צום רצון השם.

דברות קודש מכ״ק מרן רבינו שליט״א

א לעכטיגן גוט מארגן ב שלח כג סיון תשפו

קול פנים מאירות 845-414-0076

איין טאג איז זי גערופן געווארן צו א משפחה וואס האט געמאכט חתונה יענעם טאג און געהאט א שטוב מיט מיידלעך, און מען האט געדארפט מאכן די האר פאר יעדעם איינעם. די פרוי וואס האט עס געזאלט מאכן האט נישט געקאנט קומען, און עס איז שוין געווען די לעצטע מינוט – די חתונה איז געווען יענע נאכט – האט מען איר געפרעגט צי זי וויל קומען מאכן די האר פאר די בני המשפחה. לכתחילה האט זי נישט געוואלט גיין, ווייל דאס איז נישט געווען איר סיפוק און מען האט עס נישט באשטעלט פון פריער, אבער סוף כל סוף איז עס דאך א מצוה אויך, איז זי טאקע געגאנגען.

זי האט דארט פארברענגט שעות ארוכות; א שטוב מיט מיידלעך אום טאג פון א חתונה נעמט דאך אסאך צייט ביז מען ענדיגט יעדעם׳ס האר. מען האט דארט געשמועסט און גערעדט, און מען איז געווארן, ווי מען זאגט, נאנט איינע מיט די אנדערע. עס איז געווען א זייער אנגענעמער פארברענג; סיי זי האט הנאה געהאט פון יענער משפחה, און די משפחה האט שטארק הנאה געהאט פון איר.

ווען זי איז אנגעקומען אהיים, האט זי גיזאגט פאר איר מאמע: ״הלוואי וואלט איך געהאט די זכיה אריינצוקומען אין אזא משפחה ווי די משפחה פון וואו איך קום יעצט.״ די מאמע האט איר געפרעגט: ״נו, אפשר טאקע איז דא דארט איינער פון די בחורים אין שידוכים?״ האט זי געענטפערט אז לויט ווי זי האט פארשטאנען פון די מיידלעך דארט, איז דער חתן אליין פיל אינגער פון איר. היות די מיידל איז שוין געווען אביסל עלטער, האט זי געהאלטן אז עס קען גארנישט זיין דארט פאר איר, ווייל דער חתן איז אינגער פון איר, און דער קומענדיגער ברודער אין יענע משפחה איז נאך פיל אינגער. די מאמע האט אבער געטראכט ביי זיך אז מ׳דארף טון וואס מ׳קען.

אין מציאות האט דער אייבערשטער אזוי צוגעפירט, און מ׳איז טאקע געוואויר געווארן אז דער חתן וואס איז יענעם טאג געווען ביום חופתו איז טאקע אינגער, אבער עס איז דא אן עלטערער ברודער. דער עלטערער ברודער האט געוואלט אז זיין אינגערער ברודער זאל גיין פאר אים, אלס א זכות ער זאל זוכה זיין צו זיין ריכטיגן זיווג. מ׳האט אנגעטראגן דעם שידוך און עס איז געווארן בשעה טובה ומצלחת. מזל טוב! ברוך הוי׳ ברוך הוא, הודו לו ברכושמו כי טוב כי לעולם חסדו. דער הייליגער באשעפער האט צוגעפירט אז זי האט נישט באקומען די ארבעטהוואס זי וויל, זי האט אנגעהויבן מאכן האר, און דאס האט איר צוגעפירט צו איר ריכטיגן זיווג.

אבער הערטס אויס, הייליגע לעכטיגע אידישע קינדער: תיכף נאכדעם וואס זי איז א כלה געווארן, שמועסנדיג אזוי מיט אירע חבר׳טעס, זאגט איר איין חבר׳טע: ״האסט געהערט? די עלטערן פון איינע פון אונזערע חבר׳טעס האבן געעפנט א געשעפט, פונקט אין דעם פאך וואס דו האסט געלערנט צו ארבעטן. רוף אן דיין חבר׳טע מיט אירע עלטערן צו באגריסן אויף די גרויסע הצלחה פון עפנען אזא געשעפט.״ ס׳איז דאך שיין ווען חבר׳טעס רופן אן צו אנערקענען יענעמ׳ס הצלחה און וואונטשן א ברכה. זי רופט טאקע אריין און וואונטשט אן, און זי דערציילט אז זי האט דעם פאך, און זי האט טאקע באקומען דארטן די ארבעט.

די ליכטיגקייט וואס באהאלט זיך אינעם חושך אליין

אסאך מאל זעט א מענטש חושך און אפילה, מ׳כאפט נישט, הייליגע לעכטיגע אידישע קינדער. געדענקט: **נישט נאך יעדע חושך קומט אן אור, נאר יעדע חושך אליין איז אן אור! דער אור ליגט אינעם חושך אליין, ״ואנכי הסתר אסתיר״ – דער הייליגער באשעפער געפינט זיך טאקע אינמיטן די הסתרה. יעצט, נאכדעם וואס מ׳האט שוין געזען די ישועה – ברוך הוא וברוך שמו – מ׳האט געטראפן דעם ריכטיגן זיווג, די גוטע משפחה, און די פאסיגע ארבעט, טוט עס אזוי וויי: פארוואס בין איך אוועקגעפאלן? פארוואס האב איך געהאט יאוש? פארוואס האב איך זיך אזוי אפגערעדט און געהאט אזעלכע שווערע טעג? פארוואס האב איך עס נישט געקענט מקבל זיין באהבה?**

הייליגע לעכטיגע אידישע קינדער! דאס מיינט אמונה, שלום, בטחון און שמחה; עס איז ״יודו ויברכו וישבחו״, דאנקען און לויבן דעם אייבערשטן. געדענקט: נעם גארנישט אויף דיר, דו טוסט נישט און דו מאכסט נישט. א מענטש מיינט אמאל אז ער פארלירט, אבער באמת פארדינט מען דעמאלט; און א מענטש מיינט אז ער פארדינט ווען ער טוט השתדלות, אבער אינדערצווישן פארלירט מען גאר.

הייליגע לעכטיגע אידישע קינדער, אזויפיל מאל ווען מ׳טוט און מ׳ארבעט און מ׳האט שותפים אויף אלעס וואס מ׳טוט, און פלוצלינג צעפאלט די שותפות, מיינט דער מענטש אז די וועלט ענדיגט זיך און ער האט אלעס פארלוירן. אבער באמת איז אדרבה ואדרבה – דווקא אין דעם צעפאלן פון די שותפות ליגט די גאנצע הצלחה פון לעבן; ווייל אין די שותפות איז געווען צופיל ״כוחי ועוצם ידי״, און יעצט איז דא מער פלאץ פאר אמונה און בטחון.

הייליגע לעכטיגע אידישע קינדער, ווי מער אמונה, ווי מער בטחון, ווי מער שלום, ווי מער מוותר זיין און מוחל זיין, ווי מער בענטשן און ליב האבן יעדן איד, און נישט נתפעל ווערן אדער זיך אויפרעגן פון קיין שום שוועריגקייטן, נסיונות, בזיונות אדער רצונות. הייליגע לעכטיגע אידישע קינדער, נישט אלעס וואס

דברות קודש מכ״ק מרן רבינו שליט״א
א לעכטיגן גוט מארגן ב שלח כג סיון תשפו
קול פנים מאירות 845-414-0076

דו ווילסט קענסטו האבן, און נישט אלעס וואס דו ווילסט מיינט אז דו דארפסט עס טאקע האבן. דער הייליגער באשעפער ווייסט פונקטליך וואס דו דארפסט, ווען דו דארפסט עס, און וויאזוי דו דארפסט עס באקומען.

ווען א מענטש, חלילה וחלילה, ווערט נישט געזונט אויף א געוויסן אינערליכן אבר, חלילה אויפן הארץ - קיינער זאל נישט וויסן - און מען דארף אים טוישן זיין דיעטע און די וועג פון עסן; ביז יעצט האט ער אלץ געמיינט אז דאס עסן וואס ער עסט איז דאס בעסטע פאר אים, ער איז צוגעוואוינט דערצו, עס בארואיגט אים און עס געבט אים א געשמאק, און פלוצלינג דארף ער אנהייבן עסן נייע מאכלים. וואס ווערט ער דעמאלט געוואויר? אז עס איז דא נאך עסן אויף די וועלט וואס איז אויך געשמאק, עס קען אים פונקט אזוי בארואיגן, און עס טוט אלע גוטע פעולות וואס א מענטש דארף כדי צו קענען לעבן און הנאה האבן אויף די וועלט, סיי ברוחניות און סיי בגשמיות.

מיר פירן נישט די וועלט, דער אייבערשטער פירט די וועלט. לאמיר לאזן דעם אייבערשטן פירן די וועלט, און זיך מכניע זיין צו אים און צו די וועג וויאזוי ער פירט די וועלט.

איר הערט, הייליגע לעכטיגע אידישע קינדער? מיט אמונה, מיט בטחון, מיט שלום, מיט שמחה, און מיט שטארקייט. פאל נישט אראפ, לאז נישט דעם יצר הרע שולט זיין אז דו זאלסט ווערן מיואש אדער נאכגעלאזט. דו דארפסט גארנישט קיין גשמיות, און דו דארפסט גארנישט פון א בשר ודם. לאז נישט נאך, שטארק זיך אין תורה, עבודה, יראת שמים, און דביקות הבורא; גיי ווייטער אן מיט מצוות ומעשים טובים. טראכט נישט צוריק, טראכט נישט יעצט, און טראכט נישט פאראויס – נאר פונעם אייבערשטן, נאר פון דעם ״טוב ה׳ לכל ורחמיו על כל מעשיו״. שטארק זיך, זיי זיך מחזק, האב זיך ליב ווייל דו ביסט א בן מלך. האב זיך ליב ווייל דו קענסט דינען דעם אייבערשטן און ווייל דו דינסט דעם אייבערשטן, ווייל דו קענסט לערנען תורה און ווייל דו לערנסט תורה. לעב און האב ליב אידישע קינדער פונקט אזוי ווי זיי זענען און וואר זיי זענען. לאז אפ די מצבים, פרוביר עס נישט צו טוישן, לאז דעם אייבערשטן פירן די וועלט. לעב עס אויס, און דו וועסט לעבן א גליקליך, פרייליך, הנאה׳דיג און געשמאק לעבן.

א ברכה פאר א חודש פון שמחות ביי כלל ישראל

הייליגע לעכטיגע אידישע קינדער, מיר געפינען זיך נאך אינעם חודש פון קבלת התורה, דעם חודש וואו מיר האבן געפראוועט דעם הייליגן יום טוב שבועות. מיר זענען אין א חודש וואו טויזנטער אידן מאכן חתונות, שבע ברכות׳ן, בר מצוה׳ס און ברית׳ן; עס איז א חודש פון שמחות ביי כלל ישראל אין אלע עקן וועלט. הייליגע לעכטיגע אידישע קינדער, לאמיר דאנקען און לויבן דעם באשעפער פון אויבן, און פועל׳ט אלעס גוטס, כל מיני ישועות, און א לעכטיגן תמיד, אמן כן יהי רצון.